

Revision af Toldbloven. Kun skiller jeg mig forsaavidt fra dette Forslag, som jeg i Hensende til det finansielle Endereultat vil blive nødsaget til at bevæge mig omkring Grændsen af 2 Millioner Kroner, hvilket jeg anser for at være det Beløb, som Statskassen uden Vanskelighed og uden Risiko kan affe, medens jeg paa den anden Side ikke kan anse det for tilraadeligt at gaa væsentligt udover 2 Millioner. Først altsaa med Hensyn til Forbrugsartikler. Jeg slutter mig til det foreliggende Forslag om at ophæve Tolden paa Salt, Fisk, Ris, Tjør, Apothekervarer og Olier. Ud herover foreslaar jeg endvidere helt at frigjøre Etorie overensstemmende med Regjeringens oprindelige Forslag. Der næst anbefaler jeg at frigive Ost. Der er angaaende denne Position blevet ført meget vidtløftige Forhandlinger i det andet Thing, som ledede til, at man ifjor ophævede Tolden paa Ost. I Mellemtiden har saa den hvide Regjering ladet foretage Undersøgelse af, hvorledes det forholder sig med den Ost, som indføres her i Landet, hvorvidt det er Luxusost eller simpel Ost, og den er kommen til det Resultat, at den langt overveiende Del af den Ost, som i Løbet af hine Maanedre indførtes her i Landet, var fin Ost. Paa Grundlag heraf har man saa i det andet Thing gjenindsat Tolden paa Ost, og et ceret Medlem bevidnede sin overordentlige Glæde ved disse Oplysninger, idet han fremhævede, at deraf kunde man se, „hvilken Betydning statistiske Oplysninger have for Toldbehandlingen“. Jeg vil bede cerede Medlemmer betænke: man lægger paa en Artikel som simpel Ost, hvis Værdi omtrent er Noget som 20 Dre pr. Bund, en Told af 50 pCt. af Værdien; derved forhindrer man denne Artikel fra at indføres her i Landet, og naar man saa har forhindret det, benytter man det som et Bevis for, at der ikke er Trang til dens Indførsel. Det er det Samme, som om jeg vilde gaa hen og slaa Venene itu paa en Mand og saa sige: Det er aldeles ligegyldigt; thi han kunde dog ikke gaa alligevel, og Bevistet derfor er, at han er aldeles ude af Stand til at gaa, efterat jeg har knækket Venene paa ham. Hertil vilde jeg saa sroe med en fornuet Mine: der kan man dog se, at statistiske Undersøgelser ere gode for Noget! Kan man finde et Skjelnemærke mellem simpel Ost og fin Ost, saaledes at Luxusost alene lader sig beskaffe, har jeg Intet derimod; men kan man det ikke, lad os da være enige om at ophæve Tolden paa Ost, der er en saa almindelig Forbrugsartikel, at den maa kaldes en af de første og nødvendigeste Artikler for den store Mængde. Fremdeles vil jeg foreslaa, at man

nedsetter Tolden paa Kaffe med det Halve; den er nu 12¹/₂ Dre pr. Pd.; jeg foreslaar den nedsat til 6 Dre. Det samlede Beløb af disse og enkelte andre ubetydelige Nedsættelser, som jeg ikke her skal opregne, vil blive paa Forbrugsartikler ca. 2,700,000 Kr.

Jeg kommer saa til den anden Klasse af Artikler, de Artikler, der kunne anses som Naastoffer og Hjelpestoffer for Produktionen. Deriblandt vil jeg indbefatte Kul og Træ, uagtet disse to Artikler tillige ere umiddelbare Forbrugsartikler; navnlig om Træ gjælder det vistnok for den overveiende Del, at det er en almindelig Forbrugsartikel snarere end et industrielt Hjelpe- eller Naastof. Jeg er enig i at ophæve Tolden for Stenkul og fremdeles i den Nedsættelse af Tolden paa Metaller, som er foreslaet, væsentlig paa raa Metaller og grovt Metalarbejde. Dog vil jeg foreslaa at gaa noget videre med Nedsættelse af de Satter, som endnu ere blevne bibeholdt for Metalvarer. Fremdeles skulde jeg principielt i høi Grad tilraade, at Tolden paa Maskiner bliver ophævet. Jeg erkjender ganske vist, at det kan have sine Vanskeligheder, naar man ikke samtidig fuldstændig ophæver Tolden paa en Række af Metalvarer, uden hvilket den indenlandske Maskinfabrikant vil blive stillet ugunstigt; men paa den anden Side maa Tolden paa Maskiner særlig erkjendes som en af de mest fornuftstridige Satter. Maskiner ere et nødvendigt Middel for enhver større Industri, og selv om man nok saa meget kan ønske at begunstige de indenlandske Maskinfabrikanter, kan man ikke forlange, at al anden Industri skal lide derunder. Hvis man nu ikke vil gaa til fuldstændig at ophæve Tolden paa Maskiner, vil jeg foreslaa, at den ialtfald meget betydeligt reduceres. Jeg skal ikke dvæle ved den Betydning, Maskiner have for Agerbruget eller for Ingenieurforetagender. En Mand, der paatager sig et Ingenieurarbejde heri Landet, maa betale en høi Afgift af de Maskiner, han maa forskrive fra Udlandet, og som ere ham nødvendige for det Arbejde, han har paataget sig. Sligt er aldeles urimeligt. — Den lange Række af tidligere nævnte Smaaartikler, for hvilke Regjeringen har foreslaet Toldfrihed, skulde jeg ønske foretaget med Farvestoffer, hvilke Regjeringen kun har foreslaet tildels at frigjøre. Fremdeles vil jeg foreslaa at give Tømmer og Træ fuldstændig fri. I Forslaget ere de nedsatte med ¹/₄; men det er af de Varer, der maa staa først for Tur, naar Tølen er om Toldnedsættelser, og som have Krav paa at gjøres fuldstændig fri. Endelig vil jeg til denne Gruppe ogsaa henregne Skibe, hvilke